

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 17/03/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1190

"KHÔNG NÓI LỖI LÀM CỦA NGƯỜI KHÁC"

Trong ba nghiệp thân, khẩu, ý, khẩu nghiệp của chúng ta rất nặng, nếu có hai người ngồi nói chuyện với nhau thì chắc chắn họ sẽ nói lỗi của người khác. Hòa Thượng từng nói: **"Tất cả thị phi khi đến tôi thì đều dừng lại!"**. Khi có người nói chuyện thị phi phải trái, tốt xấu với Hòa Thượng thì Ngài nghe như không nghe, không để trong tâm. Khi những chuyện phải trái, tốt xấu đến, nếu chúng ta để trong tâm thì chúng ta đã làm mất đi tâm thanh tịnh của chính mình.

Hòa Thượng nói: **"Phật dạy chúng ta khéo giữ ba nghiệp thân, khẩu, ý. Trong "Kinh Vô Lượng Thọ" câu đầu tiên của "Tịnh Nghiệp Tam Phước" là: "K khéo giữ khẩu nghiệp, không nói lỗi người". Hàng ngày, chúng ta miệng nào niệm Phật, niệm nào rảnh nói chuyện phải quấy của người?"**. Nếu chúng ta nói lỗi người thì chúng ta sẽ tạo ra hiềm khích thậm chí sự thù oán với người. Chúng ta không niệm Phật thì chúng ta sẽ niệm thành bại, tốt xấu, hơn thua của người. Nếu chúng ta nghĩ Phật, tưởng Phật thì chắc chắn chúng ta không có thời gian nói lỗi của người.

Trong phép tu của Bồ Tát Đạo nói: **"Bồ Tát ngày đêm thường niệm thiện pháp, tư duy thiện pháp, quán sát thiện pháp không để một chút bất thiện xen tạp"**. Chúng ta phải thường nghĩ đến công hạnh của Phật A Di Đà, quán sát cách dụng tâm của Phật đối với chúng sanh mười phương. Chúng ta thường niệm **"A Di Đà Phật"** chính là chúng ta thường niệm thiện pháp, tư duy thiện pháp, quán sát thiện pháp. Chúng ta niệm câu **"A Di Đà Phật"** một cách miên mật thì tâm chúng ta sẽ không có chút bất thiện nào xen tạp.

Người thế gian nói: **"Nhàn cư vi bất thiện"**. Chúng ta có thời gian rảnh thì chúng ta sẽ làm những việc bất thiện. Nếu chúng ta có thể mở được tâm thì có rất nhiều việc chúng ta có thể làm để giúp ích chúng sanh. Chúng ta có tâm tư lợi nên chúng ta nghĩ đến việc thiện ít, nghĩ đến việc bất thiện nhiều. Chúng ta không mở rộng tâm lượng thì chúng ta không thể chân thật

học Phật. Chúng ta niệm Phật nhưng chúng ta không mở được tâm lượng rộng lớn thì chúng ta chỉ gieo duyên với Phật, chắc chắn chúng ta sẽ không thể có thành tựu. Chúng ta quán sát xem hiện tại, cách nghĩ, cách nói, cách làm của chúng ta có đủ tư cách làm cư dân của đất Phật không?

Hòa Thượng nói: “**Người tu pháp môn Tịnh Độ thì phải chú trọng giữ tâm thanh tịnh. Chúng ta phải nuôi dưỡng tâm thanh tịnh bằng cách không ghi nhớ, không nói lỗi của người**”. Chúng ta có tập khí sâu nặng là chúng ta chỉ ghi nhớ lỗi lầm mà không ghi nhớ điểm tốt của người.

Hòa Thượng nói: “**Người khác nói lỗi lầm, nhục mạ, phỉ báng thậm chí giết hại chúng ta thì chúng ta cũng nhất định không có tâm báo oán!**”. Việc này chúng ta không dễ làm! Chỉ cần có người nói lỗi lầm của chúng ta thì chúng ta đã ôm hận. Người khác phỉ báng chúng ta thường là do hành vi của chúng ta có sơ xuất, chúng ta nói mà không làm hoặc chỉ làm cho dễ coi. Nếu hành vi của chúng ta đĩnh đạc hơn người thì người khác sẽ tâm phục, khẩu phục. Người khác hãm hại chúng ta thì chắc chắn do chúng ta vẫn dụng tâm hãm hại người khác trong đời này hoặc trong đời quá khứ. Nếu trong đời quá khứ chúng ta hãm hại người khác thì đời này họ tìm đến chúng ta, đây chính là “*oan oan tương báo*”. Hòa Thượng nói: “**Nếu có người giết chúng ta thì họ cũng không phải vô duyên vô cớ. Tất cả là nhân quả**”. Chúng ta thấu hiểu đạo lý nhân quả thì chúng ta không ôm tâm báo oán.

Trước đây, có người nói tôi không ham tiền nhưng tôi ham danh. Tôi quán sát chính mình, ngày trước, khi có người khen tôi thì tôi vẫn cảm thấy vui vậy thì người ta mắng tôi là đúng. Hiện tại, tôi không dùng Facebook, Zalo nên tôi không nghe thấy lời khen chê của mọi người. Khi tôi mở Gmail, nếu tôi nhìn thấy những lời tán dương hay chê bai thì tôi đều không đọc, tôi chỉ đọc những Gmail của người nào cần tôi giúp đỡ.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta nhất định không oán trời, trách người! Tất cả đều là do nhân quả, đều là chúng ta tự tác, tự thọ**”. Nhà Phật nói: “*Như thị nhân như thị quả*”. Nhân như thế nào thì quả như thế đó. Chúng ta tạo nhân bất thiện thì chúng ta phải nhận quả bất thiện. Chúng ta gieo nhân yêu thương thì chúng ta sẽ nhận quả yêu thương. Hiện tại, tôi đến bất cứ nơi nào tôi cũng có rau sạch để ăn đó là vì tôi tích cực trồng rau tặng mọi người. Người xưa nói: “*Quân tử thì vui làm quân tử. Tiểu nhân thì oan ức vẫn phải làm tiểu nhân*”. Chúng ta sống trong cảnh nghèo khó là do đời trước chúng ta không tu nhân bố thí, đời này chúng ta không nỗ lực cải đổi. Nếu chúng ta oán trời, trách người thì chúng ta càng tạo thêm nghiệp.

Hòa Thượng dạy chúng ta cách khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật, hành động tạo tác phải thuận theo nhân quả. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta tặng nhiều quà thì người khác sẽ vui!”**. Người tặng quà còn vui hơn người được tặng quà vậy thì sao chúng ta không làm người tặng quà? Người nhận phước vui nhưng người đi ban phước còn vui hơn vậy thì tại sao chúng ta không làm người đi ban phước? Hòa Thượng nói: **“Người học Phật không xin xỏ, không chờ Phật ban phước, người học Phật phải là người đi ban phước!”**. Chúng ta muốn làm người đi tặng quà cũng rất đơn giản. Thí dụ, chúng ta chỉ cần nấu một nồi chè mang tặng thì mọi người đã rất vui.

Hôm trước, tôi đi về miền Tây, tôi thấy có một người bị ung thư giai đoạn cuối nên ông đi tìm rau sạch để ăn. Chúng ta đừng đợi đến khi ung thư rồi thì mới đi tìm rau sạch. Nếu chúng ta chờ được tặng quà, chờ được ban phước thì chắc chắn chúng ta cũng sẽ không có được nhiều vậy thì tại sao chúng ta không là người đi tặng quà, đi ban phước? Người không hiểu đạo lý nhân quả thì họ sẽ có tâm oán trời, trách người. Người hiểu đạo lý nhân quả thì họ nỗ lực không ngừng để tu phước, tích phước và tiếu phước. Khi chúng ta tặng rau cho người khác, chúng ta nhặt lá vàng, lá gãy để mình ăn, rau ngon chúng ta tặng cho người đó là chúng ta tiếu phước. Người tiếu phước thì mới có phước, người có phước thì làm việc gì cũng thành công. Nếu chúng ta lãng phí rau thì đó là chúng ta đang tiêu phước.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta nhất định không có một chút tâm oán trời, trách người! Chúng ta phải vĩnh viễn gìn giữ tâm thanh tịnh, tâm bình đẳng. Chúng ta nhìn thấy người khác có lỗi, chúng ta nhìn thấy mặt ác của người thì chúng ta phải “ẩn ác dương thiện”. Chúng ta không nhắc đến mặt xấu của người để chính họ tự phản tỉnh, tự sám hối. Chúng ta nhìn thấy mặt thiện của người thì chúng ta tán thán, biểu dương đây là chúng ta đã góp phần giúp xã hội an định”**. Chúng ta che dấu mặt xấu khen ngợi mặt tốt là để họ có cơ hội thay đổi. Ngày nay, xã hội loạn động vì mọi người tán thán cái ác, báo đài đưa tin rất nhiều về những vụ phạm tội, những tấm gương dũng cảm thì mọi người ít nhắc đến.

Tôi đọc được một bài báo, khi một chiếc ô-tô bị rơi xuống hồ Xuân Hương thì có hai người bị kẹt ở trong xe, có một thanh niên 17 tuổi đang đạp xe đạp đã nhảy xuống mở cửa xe để hai người trong xe thoát ra ngoài. Người thanh niên đó sống cùng Mẹ, hai Mẹ con lên Đà Lạt để làm thuê. Những tấm gương quên mình vì người cần phải được biểu dương, nhắc đi nhắc lại để mọi người biết những việc tốt cần phải làm.

Hòa Thượng nói: **“Hiện nay, mọi người thường nhắc đến việc ác, ít nhắc đến việc thiện điều này khiến lòng người trong xã hội bất an. Chúng ta làm việc tốt thì không ai biết**

đến nhưng người làm việc ác thì lại nổi danh, trở thành anh hùng, hảo hán vậy thì phong khí xã hội không thể tốt!”. Hiện tại, người ta chỉ nhắc đến cái xấu, ác, ít nhắc đến cái thiện. Nếu chúng ta tích cực chỉ trích cái ác, cái xấu của người thì chúng ta làm họ không có cơ hội quay đầu.

Hòa Thượng nói: *“Xã hội hiện đại, mọi người không còn nhắc đến luân thường đạo lý. Nếu chúng ta nhắc đến luân thường đạo lý thì mọi người sẽ mắng chúng ta là lạc hậu, tư tưởng phong kiến. Ngày nay, những người bất trung, bất hiếu, bất nhân, bất nghĩa thì được xem là hợp trào lưu. Người ngày nay chỉ chú trọng đến lợi mà không chú trọng nhân nghĩa vậy thì thế giới này làm sao mà không gặp nạn!”*.

Ngày nay, con người xem thường những luân thường đạo lý như con phải hiếu thảo Cha Mẹ, học trò nghe lời Thầy Cô, công dân phải báo ơn Tổ Quốc. Một ngàn năm trước hay đến ngày nay, ngày sau thì các bậc Cha Mẹ đều muốn con của mình ngoan ngoãn, hiếu thảo. Chúng ta sống trong xã hội có nhiều người bất hiếu, bất trung, bất nghĩa thì chúng ta không thể sống an ổn. Ngày trước, khi Ngài Cao Bá Quát nghe thấy câu đối của vua Tự Đức là: *“Tử năng thừa phụ nghiệp. Thần khả báo quân ân”* thì ông nói: *“Tối hảo! Tối hảo! Can cường lộn ngược!”*. Quần thần đều sợ hãi vì ông có thể bị chém đầu do tội khi quân. Khi vua Tự Đức hỏi lý do vì sao ông lại nói như vậy thì Ngài Cao Bá Quát trả lời: *“Con không thể đứng trước Cha. Bè tôi không thể đứng trước vua. Câu đối phải sửa thành: “Quân ân thần khả báo. Phụ nghiệp tử năng thừa”*. Mọi người đều tán thán vì câu đối đã được sửa lại theo đúng luân thường, đạo lý!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!